

— Glavni stan, kjer bo general Kuropatkin skupno z admiralom Aleksejevom, bo v Mukdenu.

London. Japonci so sklenili, da izvrše napad na Pekinško vojno cesto. Velike množice japonskega vojaštva so že šle iz Söula, da odrežejo Rusom zvezo z Vladivostokom.

Troški vojne.

Ruski državni svetnik je preračunal, da bo stala Rusijo sedanja vojna, ako bo trajala leto dni 11 milijard in 756 milijonov kron. Burska vojna je stala Angležko preko pet milijard.

Koliko stane mornarica.

Pariški list »Matin« je preračunal, koliko vrednost v novcih predstavljajo one ruske in japonske ladje, ki so se borile pred Port Arturjem. Vrednost samih vojnih ladij znaša 120 milijonov frankov, municija 19, topovi 22 premog 18, torpedi 8, hrana itd. 20 milijonov. Ako izračunimo vse to, tedaj dobimo velikansko svoto 1287 milijonov. Toliko so vredne te ladje, ki se danes ali jutri pogreznajo v morje.

Mnenje nemškega polkovnika.

Polkovnik Gärtke, ki je sotrudnik »Berliner Tagblatt« za vojaške stvari, izreka — na kratko povedano — tako le mnenje: Japonska naj ne stavlja svojih nad v eno odločilno veliko bitko v Mandžuriji, ampak bolj v žilavo obrambo korejskih tal, ki jih je zasela. Tako bi mogla vojno zavlačevati a med tem bi mogli nastati splošni zapletljaji, ki bi prisilili Rusijo, da sklene mir. Ako bo Rusija primorana pribojevati si Korejo, ne da je popred uničila japonsko vojsko na tleh Mandžurije, potem bo morala doposlati na bojišče še nadaljnih čet vojaštva. Morda se bo hotela izogniti temu. Da bi pa Japonska mogla poraziti Rusijo v vztočni Aziji — na to ni niiti misliti. Japonska bi bila morda že danes vesela, ako bi v plačilo za dosedanji boj dobila le južno Korejo; ali pa bo v par mesecih primorana biti tega vesela.

Francoski glas o vojski.

Eden najboljših francoskih častnikov, ki je že pred meseci z gotovostjo napovedaval pretečo vojno in za časa boksarske vstaje na Kitajskem se mudil v Pekinu in potoval po Mandžuriji in Sibiriji, je objavil svoje misli glede rusko-japonske vojske. Po njegovem mnenju velika sibirsko-mandžurska železnica ni sedaj še daleko dovolj sposobna za večja vojaška podjetja na daljnem vzhodu. Zato bi bili v Petrogradu tudi še radi odložili vojsko. A da so Japonci šli v boj leta 1903, bi jim bila zmaga zagotovljena, da se

je pa vojna odložila do l. 1905, bi bila zmaga na strani Rusov. Kako se bodo pa zdaj stvari razvile, je negotovo. Ako so Japonci pametni, ne bodo šli iz Koreje, ki je gorata in po naravi utrjena, tako, da bi jim Rusi ne mogli do živega. A njihovi prvi uspehi jih bodo upijanili, in njihova vojska bo šla v Mandžurijo. Pohod proti Harbinu bi jih pogubil, tam bi bilo treba razviti veliko vojno. Japonska armada pa nima večje komande; poveljniki umejo voditi polk, večjih oddelkov pa ne. Njihova konjica komaj obstoja.

Mutsu Hito, sedanji japonski cesar, se je rodil 22. nov. 1852 v Kyoto. Postave je krepke; rjave oči mu gledajo nekako trudno v svet; drži se vedno jako resno, nikdar se skoro ne zasmeje. Črna brada mu je nenavadno močnejša, kakor jo nosijo drugi Japonci. Lase nosi kratko ostrižene kakor njegovi vojsaki. Cesar nastopa veličastno, toda primerno. Najrajši nosi vojaško obleko, ki mu tudi kaj lepo pristojta. Prsa mu krasi samo en red. Oženil se je že v svojem šestnajstem letu. Cesarica nima nič otrok. Ima pa japonski cesar poleg cesarice še 12 žen, ki si jih je izbral iz najstarejših in najodličnejših rodovin po eno.

Državni zbor.

V torek, dne 8. marca se je po dolgem prestanku zopet otvoril državni zbor. Vse stranke se strinjajo v tem prepričanju, da bo njegov obstanek le kratek. Ministrski predsednik se je Nemcem nasprotno zavezal, da Slovanom, osobito Čehom in kakor njegovo postopanje kaže, tudi Slovincem ničesar ne da brez dovoljenja nemških narodnjakov. Čehi torej tudi ne nameravajo spremeniti svojega dozdajšnjega postopanja t. j. oni bodo še dalje vganjali obstrukcijo ter zadrževali obravnave v zbornici. Zato so že v današnji seji zahtevali dobesedno prebiranje došlih predlogov, kar je trajalo več ur. Dr. Körber je povedal v tej seji, da se je vojska vnela med Rusi in Japonci. Z obema državama je naša Avstro-Ogrska v prijateljskih zvezah, je dejal; zato pa tudi nobene ne podpira v tej vojski. Zastran vstanka v Macedoniji je povedal, da je zveza med Rusi in Avstro-Ogrsko stanovitna in upa, da se bo tam deli zopet napravil mir. O notranjih avstrijskih razmerah je govoril, da bi bilo želeto, da se stranke pomirijo in tako ostane naša država močna. Glede trgovinskih pogodb z drugimi državami je omenjal, da je ta stvar sicer težka, ker vsaka država brani in varuje svoje koristi; vendar je obljubil, da se ne bo nobena pogodba sklenila, ki bi bila Avstriji v škodo.

Italijanom je obljubil posebno pravoslovno visoko šolo v Roveredu. Lahki hočejo imeti svoje visoke šole v Trstu. Vlada si je zato izbrala čisto laško mesto na južnem Tirolskem, da se ne bo bati narodnostnih preprirov, kakoršni so bili dozdaj v Inomostu med Lahki in Nemci. — Med govorom dr. Körberja so deloma kričali Vsenemci ter svetovali minist. predsedniku v svoji zagrizeni surovosti, naj vzame palico in nabije Čaha. Ko je nehal dr. Körber svoj govor, predlaga dr. Kramar v imenu Mladočehov, naj sklene zbornica, da se dene na dnevni red prihodnje seje kot prva točka: razgovor o govoru dr. Körberja. Zbornični predsednik grof Vetter je postavil kot prvo točko: posvetovanje o dovolitvi vojaških novincev. Zraven tega je ostalo od predbožičnega zborovanja nerešenih 136 nujnih predlogov in se jih je danes vložilo zopet ogromno število. Nujni predlogi se morajo po opravljenem redu rešiti prej kakor katera-koli druga zadeva. Ni torej misliti na to, da pride do rednega posvetovanja. Najbrž si bo vlada pomagala s § 14. ter si sama dala dovoljenje, da sme vojaške novince poklicati pod puško. Omeniti se mora, da so Vsenemci dr. Kramara grdo napadali, ko je svoj predlog vtemeljeval. Tudi predsednik mu je veleval, naj stavi samo predlog, ne pa da bi imel daljši govor. Dr. Kramar: »Bil sem sam zbornični predsednik in mi je dovolj znano, kaj smem govoriti.« Sicer se je sprejel njegov predlog. Vitez Berks je v družbi ostalih štajerskih državnih poslancev vložil več interpelacij, med drugimi zastran nepostavne občinske volitve v Vojniku in šolske stavbe v celjski okolici. — Predno se je seja začela, se je predsednik spominjal nekaterih državnih poslancev, ki so umrli od božičnih praznikov sem. Obljubo so storili nekateri na novo izvoljeni poslanci. Mladočehi so pri teh volitvah izgubili dva glasova. Ko je bil poklican, da napravi obljubo grof Sternberg, ki je vse nasprotno stranke, med njimi tudi Mladočehe premagal pri svoji izvolitvi, so se oči vseh poslancev v njega uprle. Na Češkem niso vsi volilci zadovoljni s postopanjem Mladočehov.

Politični ogled.

Kranjsko. Ker je dosedanji poslanec gorenjskih okrajev Kranj—Tržič—Škofja Loka dr. Brejce odložil mandat in se šel na Koroško boriti za slovenske pravice, je razpisana nova volitev dežel. poslanca. Katoliško narodna stranka kandidira na to mesto Franceta Demšarja, župana v Selcih, ki bo gotovo sijajno zmagal. Liberalci še niso postavili

Listek.

Občinska seja.

(Napisal Iv. Baloh.)

Plavški Rovt je velika podobčina. Ima svojega podžupana in štiri svetovalce. Toda Rovtariji so hoteli biti popolnoma neodvisni od občine, deloma, ker so bili od prave občine precej oddaljeni, deloma pa tudi, ker so imeli popolnoma svojo upravo ter se kot precej premožni kmetje niso hoteli občini pokoriti.

Od okrajnega glavarstva prišel je ukaz na vse občine in podobčine, da mora vsaka imeti svojega nočnega čuvaja. Storilo se je precej tatvin in tudi precej požarov, zato je smatralo okrajno glavarstvo, da je nujno potrebno nastaviti povsodi nočne čuvaje, kjer jih še ni.

Tisti litografrani ukaz, ki je velel, da se ima takoj nastaviti nočni čuvaj, če ga še ni, je dobil tudi podžupan v Plavškem Rovtu. Ne smemo mu šteti v zlo, če tistega pisma ni takoj odprl. On je dejal, da vsa svoja pisma, katerih itak ni bilo veliko, prebere še le v nedeljo, ko ima čedne roke.

Podžupan, ali recimo mu župan, ker so ga tako nazivali svetovalci in je tako nazi-

vanje tudi sam najrajši slišal, je prebral torej še le prihodnjo nedeljo ukaz c. kr. okrajnega poglavarstva, odložil očala in vzdihnil:

»Še tega treba! Imamo tako drugih sitnosti zadosti. Pa kdo bo sedaj seje skliceval, ko imamo vsi toliko dela! Gospodje si vedno kaj neumnega izmislijo, seveda ker imajo čas. Ne bo nič, kdo bo še to plačeval, saj so že davki tako veliki.«

Tako je modroval župan Miha, toda v srcu je mislil vse drugače. Gospod okrajni glavar je večkrat prišel v Plavški Rovt na lov, in ker tam v hribih ni bilo nobene gostilne, se je vedno odpočil pri županu Mihi, njegovi boljši polovici je stisnil pri odhodu kako kronico, gospodu županu pa dal večsah okusiti, kakšne so buteljke. Na ta način je prišel župan Miha v nekako odvisnost od glavarja, tako da mu je moral skoraj vse ustreči, da ne bi prišel pri njem v nemilost.

In tako je bilo tudi sedaj pri tem ukazu. Res je, da on sam sicer ni imel odločevati, ker je bilo treba sklicati sejo, ali končno je navadno vedno županova obveljala.

Tako je bilo tudi sedaj. V besedah je bil sicer proti tej novotariji, toda v srcu je že v naprej vedel, da bo dovolil on in ves občinski odbor to, kar okraj. glavarstvo želi.

V občinskem odboru so sedeli štirje svetovalci: Zlan, Tomaževc, Barakar in Fir-

tahar Francelj. Prvi trije so imeli imena od svoje rojstne hiše, zadnjega se je pa vedno še držalo njegovo krstno ime. Kaj je bilo temo vzrok, tega nobeden ne ve, pač pa je bila resnica, da je bil Firtahov Francelj duševno daleko nad drugimi. Bil je pri vojaki in tam prišel do četovodje, bival je več let v Nemcih ter se precej privadil nemškemu jeziku v govoru in pisavi. Zato je igral v občinskem odboru nekako vodilno ulogo.

To seveda županu Mihi ni bilo po volji. Toda, kaj je hotel? Če je prišlo kako nemško pismo s tistimi čudnimi pokončnimi črkami, je župan Miha nekaj časa gledal in študiral, toda nazadnje je pa le poslal pismo Firtahovemu Francelju, naj še on prebere, kaj je notri.

Ni rad storil tega župan Miha, ker Firtahov Francelj ni bil njegov prijatelj, ampak njegov sovražnik. In to ga je posebno bolelo. Nič mu ni storil, ampak vse, kar je župan Miha predlagal, vse je Firtahov Francelj pobil. Župan Miha ni bil govornik, njegovemu sovražniku je pa dobro tekkel jezik, in to je večsah premotilo celo njegove prijatelje, da so proti županu glasovali.

Zakaj je bilo tako, to je bila uganjka, ali ljudje so govorili, da bi bil Francelj sam rad župan, če bi imel nekoliko več pod palcem.